

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Zdravím v novém roce 2020!

První pololetí uteklo, stejně jako rok 2019. Pro naši školu to byl rok velkých změn. Z důvodu špatného stavu střechy nad budovou prvního stupně došlo k rekonstrukci nejen střechy, ale i dvou učeben a sociálního zařízení. Naštěstí se obec Chvalkovice v čele s panem starostou Kališem o školu postarali a také díky panu Smolovi a firmě RZ – stav s.r.o. jsme se mohli v listopadu stěhovat do nových tříd. Teď nás čeká ještě dokončení rekonstrukce toalet u družiny a naše radost bude završena. Na začátku situace nevypadala dobře, ale nyní můžeme říci, že všechno špatné bylo pro něco dobré.

Děkuji všem žákům a pedagogům, kteří vydrželi pracovat i ve složitějších podmínkách, kdy například družina musela pobývat v tělocvičně a tělesná výchova probíhala venku. Bylo štěstí, že nám příroda vyšla vstříc a loňský podzim byl příjemný a málo deštivý. V takových okamžicích, kdy není vše úplně standardní, se ukazuje charakter lidí a jejich schopnost empatie. Proto děkuji i našim rodičům, kteří nás podporovali a chápali. O tom, že jsou báječní i naši žáci, jsem psala i loni. Opět se zapojili do akcí podporující nemocné děti a vybrali pro fond Sidus 3940 Kč. Jsem na naše žáky pyšná, že nemyslí jen na sebe a umí dělat radost i jiným.

V loňském roce dostali rodiče dotazníky, jejichž vyhodnocení je na stránkách školy. Děkuji jim, že se zapojili do vyplňování. Z výsledků vyplynulo, jak je důležitá komunikace mezi školou a rodinou. Informace jsou nejen na webových stránkách, ale hlavně na školním portálu Bakaláři. Žádám tedy nejen žáky, ale i rodiče, aby sledovali dění ve škole. Všem, co se školou spolupracují a nabízejí pomoc, děkuji.

Těším se na další rok a na vše, co nového nám přinese.

Mgr. Markéta Ulrychová, ředitelka školy

Tereza Loncová – 2. tř.

Nela Šimerdová – 2. tř.

Petr Nýč – 2. tř.

REKONSTRUKCE

Před rekonstrukcí

Po rekonstrukci

Naši sponzoři

Velké díky patří našim sponzorům.

Preventivní aktivity ve škole

Letos se naše škola rozhodla zapojit do preventivních aktivit všechny žáky školy. Zvolili jsme formu přednášek, besed a ucelených programů dlouhodobějšího rázu. Jedním z nich je program Kočičí zahrada ve druhé třídě, do kterého se zapojila paní učitelka Baudyšová se svými dětmi.

Průvodkyní a lektorkou tohoto procesu je okresní metodička prevence Mgr. Nikola Hendrychová, která svým přístupem umí děti zaujmout a vtáhnout do práce. Témata jsou volena tak, aby odpovídala potřebám každé jednotlivé třídy. Jde například o problematiku vztahů, autority učitele, extrémismu, drog a dalších zajímavých témat. Jako poslední v pořadí nás čeká přednáška pro šestou třídu, jež bude zaměřena na úctu k dospělým a respektování jejich příkazů. Zde totiž občas narážíme na nevlídné a neuctivé chování, na jehož nápravě je potřeba zapracovat.

MH

Natali Kudrnáčová – 9. tř.

První školní den v 1. třídě

Nastal nový školní rok 2019/2020 a naše základní škola přivítala opět nové žáky – prvňáčky. Letošní první třídu tvoří patnáct dětí – šest dívek a devět chlapců.

Na slavnostní zahájení, které se konalo v pondělí dne 2. 9., se přišli kromě rodičů a prarodičů podívat i vážení hosté – pan starosta Miloslav Kališ, paní ředitelka Mgr. Markéta Ulrychová a paní vychovatelka Lucie Kaněrová.

Po úvodních proslovech našich hostů se děti jednotlivě představily před tabulí. Z rukou třídní učitelky přitom obdržely pamětní list, který jim bude navždy připomínat první školní den.

Poté si prohlédly na lavicích připravené učební pomůcky a dárčky, které vyráběli starší žáci naší školy. Letos děti také obdržely dárky od našich sponzorů – časopis Sluníčko, BESIP a zajímavé pozornosti od Královéhradeckého kraje. Poté se všichni odebrali k pianu a zazpívali si známé písničky.

Musím všechny děti velice pochválit, neboť první školní den zvládly na jedničku s hvězdičkou.

Tento slavnostní den proběhl úspěšně a teď nás čekají další dny a měsíce, ve kterých si osvojíme mnoho nových poznatků.

Všem žákům prvňáčkům přeji úspěšné vykročení do dalších dnů a hodně zdaru při plnění školních povinností. A rodičům potom mnoho trpělivosti v podpoře jejich ratolestí při vzdělání.

HV

Kateřina Bittnerová – 8. tř.

Kateřina Koukolová – 7. tř.

Bezpečné nábřeží – program pro školy

Dne 5. září jsme jeli na výlet do Hradce Králové na program „Bezpečné nábřeží“. Byla to akce, na které se nám ukázaly všechny záchranné složky ČR. Od celní a vězeňské správy, přes policisty na vodě i na suchu, horskou službu, hasiče, až po záchranný vrtulník. Hlavní dějiště bylo dole u řeky, takže diváci stáli po jejích obou stranách a také na mostě. Stánky jednotlivých složek byly po obou stranách řeky. Mohli jsme si třeba prohlédnout nákladní laboratoř celní správy, kde dokáží rozpoznat například sušené mléko od kokainu, dále jsme si mohli sednout na policejní motorku, zapnout houkačku hasičského auta nebo se

vžít do věžňů a sednout si na tvrdá sedátka autobusu, ve kterém je policisté převážejí. Kromě těchto atrakcí tam byl ještě doprovodný program, při kterém jednotlivé složky předváděly, co všechno obnáší jejich zaměstnání. Mně se nejvíce líbila psí kynologie, kterou předváděli policisté, protože takhle vycvičeného psa by si přál každý. Dále jsme mohli ještě zhlédnout zásah proti ozbrojenému útočníkovi, nebo protestantům. Avšak ani hasiči, kteří se pokoušeli rozdělát oheň, nebyli špatní. Lépe jim šlo samozřejmě hašení, ale to není nic divného, když to jsou hasiči. Předváděli, co se stane, když se rozpálený olej pokusíme uhasit vodou. Uvaděč a komentátor k tomu dodal: „Pánvičku uhasíte, ale všechno ostatní v kuchyni vám bude hořet.“ Pak záchranáři vylovili topícího se muže z řeky za pomoci vrtulníku.

Po posledním rozchodu jsme se ještě vydali k informačnímu centru zaměřenému na obnovitelné zdroje. Nejdříve jsme se podívali na desetiminutový dokument a potom jsme si ještě prohlédli expozici na toto téma, ve které jsme mohli vidět například vzdušný vír.

Nakonec jsme šli do Auparku, kde jsme měli chvíli na koupení jídla nebo občůzku obchodů.

Výlet byl docela dobrý, ale kvůli výluce jsme nemohli jet vlakem, ve kterém je větší legrace.

Veronika Vlčková – 9. tř.

Daniel Kozák – 5. tř.

Vincenc Linhart – 3. tř.

Adéla Kaněrová – 9. tř.

Seznamovací výlet prvního stupně v Krkonoších

17. září jsme s 1. stupněm nadšeně vyrazili na společný turistický výlet do Krkonoš. Po cestě autobusem jsme se sešli s milými pány průvodci v 9.00 hodin ve Velké Úpě. Celí natěšení jsme se rozdělili do dvou skupin a vyrazili do terénu s vytčeným cílem herní krajina Pecka. První skupina společně stoupala a poznávala krajinu Cestou horských nosičů, druhá

skupina si výstup užívala Šramlovou cestou. Po cestě jsme se dozvíдали spoustu zajímavých informací o místním horském lese, zahrnujícím zvířata, květenu, mechy, lišejníky, historii osídlení či zajímavosti o místním zemědělství. Celá cesta nám dala náležitě zabrat, ale očekávaný cíl nás dostatečně motivoval a nakonec jsme nahoru vystoupali opravdu všichni. V Herní krajině jsme ožili a plni sil si pohráli na atrakcích. Při návratu domů jsme byli všichni rádi, že jsme seděli v autobusu, mohli odpočívat a jen se nechat odvést domů. Po cestě nás čekala jedna oblíbená odměna, a to nákup sladkostí, který jsme si všichni velmi užili. Výlet byl super a už se těšíme na nějaký podobný.

KP

Exkurze do Krkonoš

Poslední zářijový den jsme jeli my, žáci a učitelé 2. stupně společně s 5. třídou do Krkonoš.

Všichni jsme se v 7.20 sešli před školou, a když už jsme byli všichni, šli jsme ke kostelu na autobus. Tam jsme se rozdělili na dvě skupiny a každá měla svůj autobus. Když jsme přijeli na místo, musela si 7., 8. a 9. třída zařídit pobyt s přednáškou v prostorách ekologického centra, protože hodně pršelo, a 5. a 6. třída se šla projít

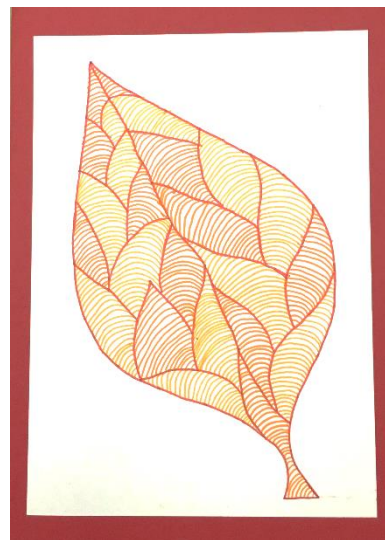

s odborníkem na přírodu a její bohatství. Cesta, trvající asi hodinu a půl, byla plná zajímavého povídání o Krkonoších. Pak jsme se s druhou skupinou vyměnili. Po příchodu obou skupin k autobusu jsme jeli do hor a tam jsme udělali menší, informacemi nabitý okruh. Počasí tedy nebylo moc hezké, ale i tak jsme tam nějaké rostliny, stromy a zajímavé ptáky viděli. Když jsme se rozhodli, že půjdeme zase zpátky, tak jsme se zastavili u jeskyně, a kdo chtěl, se tam mohl jít podívat. Kdo tam nechtěl, šel k autobusu, kde jsme čekali na ostatní. Pak už jsme jeli zpátky do školy. Výlet se mi až na nevlídné počasí líbil.

Anna Jirků – 7. tř.

Návštěva kina v Náchodě

Dne 16. října celý druhý stupeň vyrazil do kina Vesmír v Náchodě. Vyjeli jsme po druhé vyučovací hodině a vraceli jsme se asi v jednu hodinu odpoledne. Tématem byla Brazílie. Celou prezentací nás prováděla paní Kateřina, která nám vždy něco řekla a pak spustila prezentaci s obrázky nebo různá videa. Dozvěděl jsem se dost zajímavých věcí, například o zvláštních modrých papoušcích, kteří mají svůj vlastní strom, na nějž se slétají. O každém městě, které spolu s manželem navštívila, nám průvodkyně řekla spoustu informací, například kterým městům se raději vyhnout, která naopak navštívit, kde číhá nebezpečí, nebo která jsou naprosto bezpečná i v noci. Na konci nám paní rozdala papírky. Na ně jsme měli napsat odpovědi na zadané otázky a mohli jsme vyhrát některou z cen. Celkově se mi kino líbilo a dozvěděl jsem se dost zajímavých věcí.

Filip Rejzek – 9. tř.

Adam Vašica – 9. tř.

Plavání

Jako každý školní rok začala tradiční výuka tělesné výchovy na 1. stupni pro 1. – 4. třídu plaváním. Každou středu jsme společně i s dětmi z MŠ jezdili do plaveckého bazénu v Náchodě.

Děti byly rozděleny do družstev dle zdatnosti a pod vedením plavčků probíhala výuka, kde vedle správných plaveckých stylů hrály děti hry, soutěžily a skákaly do vody. Všichni měli k dispozici různé podpůrné a hravé pomůcky. Nenásilná forma výuky byla pro děti zábavná, některé se moc těšily, některé měly i trochu obavy. Ty pak nakonec opadly. Na

poslední lekci byly děti za plavecké výkony obdarovány medailemi a jedničkami na mokřém vysvědčení. Jsme moc rádi, že se naše děti plaveckého výcviku zúčastňují. Je známé, že pohyb ve vodě slouží nejen k tělesnému rozvoji, koordinaci pohybu a posilování svalů, ale zároveň je dítě otužováno, je s kamarády a zažívá radost.

JB

Adam Vašica – 9. tř.

Burza středních škol v Náchodě

Dne 8. listopadu jsme jeli na Burzu středních škol, která se konala v náchodské sokolovně. Byly tam desítky středních škol, tedy i velký výběr maturitních a učebních oborů. Ředitelé a učitelé prezentovali své školy, mluvili o jejich zařízení a možnostech. Pro mnohé z devátáků to byla důležitá návštěva. Po skončení naší návštěvy jsme si zašli na oběd do místní „burgrárny“. Šlo nás tam asi deset a všichni jsme si objednali burgery. Čekali jsme na ně asi půl hodiny, ale stálo to za to. Jídlo bylo naprosto vynikající. Po dobrém obědě jsme nasedli do autobusu a jeli domů.

Adam Vašica, Miroslav Tlapák – 9. tř.

Finanční gramotnost

Dne 11. listopadu probíhal na naší škole projektový den se zkušenými lektory na téma Finanční gramotnost. Jde o velmi důležitou součást života, protože na všechny naše žáky jednoho dne čeká, aby se o sebe a své rodiny postarali jaké živitelé, jimž nebude cizí znalost zacházení s penězi a orientace na

trhu. Samozřejmě by měli pochopit hodnotu peněz i dnes, kdy jsou dětmi, protože uvědomit si, že zacházení s platidly je odpovědná záležitost, je více než nutné. Program naplnil naše očekávání, i když některé pedagogy trochu zarazila volnost výuky, kterou děti při práci dostaly.

MH

Soutěž zručnosti

V polovině listopadu jsme se zúčastnili Soutěže zručnosti žáků 8. a 9. tříd na SOŠ a SOU řemeslná v Jaroměři. Zde jsme si s odborným výkladem prohlédli učňovské dílny a utkali se s žáky okolních ZŠ ve čtyřech soutěžních disciplínách – poznávání náradí a dřevin, zrcadlové spojování bodů, zatloukání hřebíků a řezání hranolu na tři stejné části bez použití měřidla. Celkem naši školu reprezentovalo 12 žáků a žákyň. Jan Hanel obsadil 2. místo, Martin Dvořák obsadil 3. místo, oba z 9. třídy. Mezi dívkami byla nejlepší Kateřina Sehnalová z 8. třídy a Natali Kudrnáčová z 9. třídy. Všem žákům děkujeme.

TZ

Divadlo ve škole z pohledu 4. třídy

Dne 19. listopadu jsme se byli podívat my, žáci 1. stupně, na divadelní představení, kde nám herci z Divadélka z Hradce Králové zahráli příběh ze statku. Na začátku se ozval gong a děj se rozehrál. V příběhu vystupoval pes Voříšek, beran Matěj, kráva Václavka, slepice Boženka, prase Pepík, kocour Bonifác, kozel Mates, zloděj a farmář. Na závěr jsme se všichni rozloučili písničkou. Divadlo se nám velmi líbilo, protože bylo vtipné. Po představení se ve třídě nemluvílo o ničem jiném. Divadelní představení proběhlo o hodinu později i na 2. stupni, kdy za jako nejzdařilejší označili diváci úryvek ze hry Nikola Šuhaj Loupežník.

Michal Fischer – 4. tř.

Cesta kolem světa za osmdesát dní

Na podzim jsme navštívili divadlo v Náchodě, kde jsme zhlédli divadelní hru od Julese Vernea „Cesta kolem světa za osmdesát dní“. Cestovatel jménem Willy Fog, který jede na cestu kolem světa, musí být za 80 dní zpátky v Londýně, aby neprohrál sázku. Věří, že to dokáže, a tak se vsadí s jedním mužem o 20 000 dolarů. S sebou má společníka Jeana, který sloužil u hasičů ve Francii. Spolu jedou na lodi, kde potkají inspektora Foxe, jenž se snaží dopadnout lupiče, jenž vykradl banku. Vylodí se v Indii, dál jedou vlakem, zastaví ale padesát mil odtud, kde mají vystoupit. Koleje totiž dál nevedou, proto si koupí slona, na kterém se dostanou na danou zastávku. Tam však chtějí upálit princeznu Aidu (v originále Romy), kterou ale Fog s Jeanem zachrání. Ona pak s nimi cestuje až do Londýna. Do další lodi se už nedostanou, a tak si pronajmou jinou, ta je odveze do New Yorku a odtamtud se vrátí zpátky do Londýna. Přijdou na poslední chvíli, ale sázku vyhrají. Nakonec se Willy a Aida vezmou a žijí spolu šťastně až do smrti.

Leontýna Hoffmanová – 5. tř.

Lenka Nýčová, Viktorie Švecová – 6. třída

Natálie Augstová – 4. třída

Bruslení

V pondělí dne 25. listopadu konečně nastal den, na který většina žáků netrpělivě čekala – postupný odjezd celé školy na první bruslení na zimní stadion do Dvora Králové n./L. Pro některé žáky to bylo jejich první seznámení se s bruslením, proto byly jejich oporou pomocné hrazdičky, kterých se pro jistotu přidržovaly. Ale většina žáků zkušenosti s bruslením již má z minulých školních let. Na ledové ploše byli proto k vidění: učící se začátečníci, zkušenější bruslaři, kteří buď bruslili, nebo si opakovali prvky bruslení a hráli

různé typy her. A dále ti starší a oštrilenejší, kteří hráli florbalovými hokejkami bezpečnější typ hokeje. Z častých dotazů žáků je patrné, že se na další bruslení velice těší.

A tak: At' už je leden, a jedéééééém!

HV

Sběr papíru

Za I. st. nejvíce kg papíru přinesla **KRISTÝNA STOLÍNOVÁ** – 323 kg.

Za I. stupeň nejvíce kg papíru přinesla **5. třída** – 1 354 kg.

Za II. stupeň nejvíce kg papíru přinesl **ŠÁRKA**
ŽĎÁRSKÁ – 400 kg

Za II. stupeň nejvíce kg papíru přinesla **6. třída** – 790 kg

Za celou školu se nasbíralo 5 381 kg papíru.

Všem, kteří se zúčastnili sběru papíru, moc děkujeme!

Sběr kaštanů a žaludů

Nejlepších 5 ve sběru.

Matěj Fendrych z 5. třídy- 91 kg

Hana Hanelová z 5. třídy- 60 kg

Nela Raticová z 1. třídy- 29 kg

Leontýna Hoffmanová z 5. třídy- 25 kg

Daniel Kozák z 5. třídy- 22 kg

Všem, kteří se zúčastnili sběru kaštanů, moc děkujeme.

Amálie Augstová – 2. tř.

Kristýna Kotlárová – 7. tř.

Adéla Izáková – 9. tř.

Žáci 2. třídy

Páteční akce ve Dvoře Králové nad Labem

Dnes budu psát o zajímavé akci ve Dvoře Králové nad Labem. Chtěl bych shrnout celou exkurzi a podrobněji ji popsat. Ráno okolo 8 hodiny pro nás přijel autobus, který platila jejich škola. Autobus již zvenku vypadal honosně, ale uvnitř byl ještě hezčí, musím říct, že na mě udělal velmi dobrý dojem. Poté, co jsme si autobus náležitě prohlédli, posadili jsme se do sedadel. Jak jsme nasedli, tak jsem usnul a probudil se až v cíli. Škola zvenku nevypadala moc hezky a byla poněkud starší, navíc rozestavěná. Již ve dveřích na nás čekala

jedna učitelka, která nás zavedla do třídy, v níž jsme se rozdělili do dvou družstev. Družstvo, ve kterém jsem byl, šlo do učebny, kde se sestavují výrobky spojené s elektřinou. Když jsme všechno splnili, dali jsme si svačinu. Někteří šli na jídlo do obchodního domu. Po svačině zazvonilo a moje družstvo se vydalo do učebny chemie. Učebna vypadala velice profesionálně, viděl jsem v ní mnoho roztoků a skleněných baněk. Jakmile jsem si vše prohlédl, všiml jsem si učitelky v bílém plášti, která tam na nás čekala. Vypadala velmi přísně, a tak jsem byl raději klidný. Bylo to správné rozhodnutí, protože na některé „zlobiče“ nebyla dvakrát přívětivá. Učitelka chvíli povídala a poté nám rozdala pracovní listy na vyplňování, které stejně nikdo nevyplnil, protože je po nás nechtěla nazpět.

Pak jsme začali připravovat roztok na rozložení mědi. Po tomto roztoku jsme dělali roztok na vyčištění zlata a stříbra, ale připadalo mi, že to vůbec nezabralo. Další roztok se pro změnu povedl, ale byl těžší na provedení kvůli množství důležitých kroků a postupů, které jsme museli dodržet. Nakonec, když jsme nalili poslední látku, roztok změnil asi sedmkrát barvu, což mě naprosto ohromilo. Nebyl čas na lekování, protože jsme se s učitelkou rozloučili a šli jsme do první učebny, ve které jsme byli hned v úvodu. Zde se domluvil oběd. Na oběd jsme šli několik minut přes

Daniel Nýč – 1. tř.

půlku města. Jídelna byla stará, stejně tak její zařízení. Byla plná důchodců, kteří sem zřejmě chodili pravidelně.

Přestal jsem se tím ale zabývat a šel k okýnku s výdejem jídel. Dali mi na talíř čínu, nalili pití a přidali zákusek v podobě koláče. V číně bylo plno neidentifikovatelné zeleniny, a tak jsem po šestém soustu talíř odložil a raději ho zapil poměrně dobrou šťávou. Pak jsem ochutnal lahodný tvarohový závin, který mi zlepšil chuť. Poté, co všichni dojedli, jsme se seřadili před dveřmi a vyrazili k autobusu. Naskákali jsme do něj, usedli a jeli zpět do Chvalkovic. Musím říci, že se mi výlet líbil, a doufám, že vám se zase líbilo moje vyprávění.

Miroslav Tlapák – 9. tř.

Nela Raticová – 1. tř.

Hrátky s čerticemi v HK

Ve čtvrtek 5. prosince jsme se školou vyrazili do Hradce Králové. Měli jsme jet navštívit místní univerzitu, která pořádala hrátky s čerty. Samozřejmě jeli jenom slušní, jako jsem já, Jan Krsek, Tadeáš Jelínek a mistr v angličtině David Nýč. Sešli jsme se na vlakovém nádraží v České Skalici, odkud jsme autobusem jeli na nádraží do Jaroměře. Tam jsme

nastoupili do vlaku a jeli na hlavní nádraží do Hradce Králové. Z nádraží jsme se již vydali do kampusu hradecké univerzity. Vzali jsme si klíče od skříněk, do kterých jsme si uložili věci. Následně jsme se rozdělili na dvě skupiny, obě skupiny nezávisle na sobě čekaly stejné zážitky. Naše skupina šla nejdříve programovat lego kolotoče, u kterých jsme určovali směr a rychlost jízdy. Poté jsme se vydali do chemické laboratoře, kde jsme viděli hodně zajímavých pokusů. Následně po pokusech v chemické laboratoři jsme si šli prohlédnout budovu kampusu. Navštívili jsme školní bufet, kde si většina z nás něco koupila. Potom jsme se vydali do místnosti, kde jsme například poměřovali sílu stisku ruky, termokamerou hledali zadek jedné z čertic a mnoho dalších aktivit. Když jsme skončili, vydali jsme se do místnosti s mikroskopy. Tam jsme se dívali do mikroskopů a hádali, co je na sklíčku. Když jsme skončili, tak jsme se šli převléknout, odevzdat klíče a pěšky šli do Auparku. Zde jsme dostali rozchod a mohli jsme jít, kam jsme chtěli. Já jsem se například šel najíst do McDonaldu a KFC. Zpátky jsme znovu jeli vlakem do Jaroměře a autobusem do Skalice. Při cestě autobusem jsem začal kýchat (byl jsem těsně po nemoci) a jedna milá, stará paní mi dala kapesník, za který jsem jí samozřejmě poděkoval. A raději jsem od ní odešel dál, abych jí dále neobtěžoval. Nakonec jsme v pořádku dojeli domů.

Filip Martinec – 8. tř. a Jan Krsek – 9. tř.

Žáci 8. a 9. tříd

Žáci technického kroužku

Čerti ve škole

V páteční den atmosféra ve škole doslova ožila. Jak to tak jednou za rok bývá, hodné i zlobivé žáky musí navštívit čerti, aby se zlo proměnilo v dobro a hříchy byly odpuštěny. Vše propuklo druhou vyučovací hodinu. Společně v doprovodu paní asistentky šli čerti navštívit naše nejmenší žáky. Po otevření prvních dveří bylo v některých očích vidět strach a nastalo hrobové ticho. Řetězy rachotily a čerti si vybírali svoji oběť. Naštěstí vše zachránili andělé s Mikulášem, kteří čerty

uklidnili a společně se dívali na vystoupení, které si třída pro tuto vzácnou návštěvu připravila. Když utichl potlesk nadšeného čertovského obecnstva, nastoupil Mikuláš. Rozevřel knihu hříchů a předvolával si jednoho žáčka za druhým. U někoho se nějaké ty neduhy našly, u někoho ne. Ten kdo už nějaký ten „zlobivácký“ neduh měl, slíbil Mikulášovi, že se napraví, a pohazením berly svůj slib utvrdil. Jakmile se kniha hříchů zaklapla, přišla sladká odměna. Ani čertovské obecnstvo nebylo ochuzeno, protože žáci 1. stupně se taky dobře připravili a nabídli spoustu jednohubek. Poté se pokračovalo dál do dalších tříd, kde vše probíhalo podobným způsobem. A asi si umíte představit, jak ti čerti po těch hromadách jednohubek museli vypadat. Přišel na řadu 2. stupeň, kde se čerti doslova vyřádili. Nikdo neutekl. A ten, kdo utéci chtěl, dostal pořádnou dávku sazí do obličeje. Dokonce nám

čerti i pár žáků strčili do pytle a odnesli pryč. Naštěstí asi dotyční zjistili, že je jim doma hezky a peklo není nic pro ně. A tak naše škola vše ve zdraví přežila a všichni jsme byli pohromadě. Všude kam se člověk podíval, byly vidět černé šmouhy, a některé žáky byste ani poznat nemohli, jak byli zmalovaní. Naštěstí máme šikovné paní uklízečky, které daly školu do pořádku a vše zase bylo krásné a čisté. A abyste vy, naši milí čtenáři, nepřišli o tu pěknou podívanou, můžete si tu prohlédnout foto z čertovského dne.

AP

Návštěva u pana starosty

V hodině občanské výchovy jsme probírali téma Starosta a obec, vyprávěli jsme si o práci starosty a o tom, co jeho práce obnáší. V tu chvíli paní učitelku Horkou napadlo, že bychom mohli s panem starostou udělat menší rozhovor a zeptat se ho na něco, co by nás zajímalo. O týden později jsme se spolu s paní asistentkou Menclovou vydali na obecní úřad. Když jsme přišly na obecní úřad, přijala nás paní účetní a zavedla nás za panem starostou. Pan starosta nás přivítal, nabídl nám posezení, sklenici vody a mohly jsme se pustit do rozhovoru.

První část, na kterou jsme se ptaly, se týkala zasedání zastupitelstva. Bylo nám řečeno, že v zastupitelstvu je devět členů, přičemž nejnižší počet je sedm. Zastupitelstvo má rozhodující moc a závěry se zveřejňují na veřejných schůzích, kde se všichni mohou k věcem vyjádřit. Zastupitelstvo ani starosta nemohou mít „klapky na očích“, jsou povinni slyšet hlas lidu. Všechna rozhodnutí nebo návrhy schvaluje starosta podle rozpočtového opatření.

Aneta Vondráčková – 7. tř.

Dále jsme se zeptali, jaký je rozpočet obce. Dostala se nám odpověď, že daná částka je 11 milionů. Například 1,8 milionů korun na střechu školy šlo z rozpočtu obce, nepočítalo se s návazností na další opravy. Poté jsme se zeptali na pár osobních otázek.

Dozvěděli jsme se, že největším koníčkem pana starosty je přestavování domu na chalupu a mezi jeho další zájmy patří hra na kytaru a na flétnu, zkrátka občasná muzicírování. V profesním životě má radost z každé drobné maličkosti, například z toho, že na zastupitelstvo je spolehnutí a má v něm velkou oporu. Další věcí, která nás v průběhu návštěvy napadla, byla skutečnost, jak se pan Kališ k práci starosty dostal. Odpověděl, že od roku 1992 se angažuje ve veřejném životě, v podstatě se tam dostal náhodou, když byl dobrovolným hasičem. Poté se nás ještě zeptal, co bychom udělali pro naši obec my mladí, kdybychom měli možnost. Odpověděli jsme, že nové a podstatně bezpečnější hřiště a že by se hodila i větší tělocvična. Co se týče tělocvičny, říkal, že když se stavěla, vůbec to tělocvična být neměla, měl to být kulturní dům.

Po poslední otázce jsme panu Kališovi předaly papíry, které s námi tvořila paní Horká. Byl na něm nápis: „Jsem starostou, udělám toto...“. Na těchto papírech se podílela šestá a devátá třída. Ačkoli si z toho někteří dělali legraci, padlo i pár zajímavých nápadů. Pan starosta nám řekl, že se určitě na naše práce podívá a některé návrhy zkusí přednést na zasedání.

Na úřadě se nám líbilo. Jeho prostředí je světlé, čisté a útulné. Kanceláři pana starosty vévodí stůl s dvanácti místy, kde zasedá zastupitelstvo, a stěny zdobí krásné obrazy z panoramaty Chvalkovic od místního malíře.

Nicol Melicharová a Adéla Kaněrová – 9. tř.

Lenka Nýčková – 6. tř.

Návštěva 1. třídy v obecní knihovně

Před vánočními prázdninami navštívili prvňáčci obecní knihovnu ve Chvalkovicích. Od samého rána se nemohli dočkat. Těšili se, že uvidí něco nového. Místo, které v jejich představách znamenalo něco nevšedního, ba až kouzelného. Po schodech jsme sestoupili do útrob chvalkovického úřadu, kde nás uvítala usměvavá knihovnice p. učitelka Krausová. Děti se usadily na židle pro dospělé čtenáře a s velkým zaujetím naslouchaly vyprávění, které si pro ně p. učitelka připravila. Největším zážitkem pro malé čtenáře byla „černá hodinka“, když paní knihovnice zhasla a s pomocí baterky způsobila malý zázrak. Děti na vlastní oči viděly svítící knížku. Doslova paní učitelce visely na rtech, když četla příběh o zvířátkách. Potom se prvňáčci rozdělili do tří skupin a seznámili se s celou knihovnou. Dozvěděli se, do kterých žánrů jsou knihy řazeny, viděli dětské oddělení a s radostí přijali pozvání paní knihovnice, aby se stali čtenáři a navštěvovali chvalkovickou knihovnu pravidelně. Celkový dojem byl tak silný, že děti, které zpočátku tvrdily, že mají ke knihám odpor, změnily svůj názor a poznaly, že čtení může být báječná věc.

V dnešním přetechizovaném světě chvilka s pěknou knihou může čtenáři zlepšit náladu, zahánět stres, vtáhne čtenáře do děje a tím mu pomůže zapomenout na starosti. Může rozšířit náš obzor, slovní zásobu, zlepšit psaní, paměť, inteligenci. Může se stát skutečným přítelem.

Naši prvňáčci se učí velmi rychle. My, dospělí bychom jim přáli, aby se kniha stala součástí jejich života.

RM

žáci 2. třídy

Vánoční koncert a výstava

Jako každý rok, tak i letos se na sklonku prosince konal vánoční koncert v místním kostele a zároveň probíhala výstava v budově školy. Obě akce měly velkou podporu zájemců a dle ohlasů byli všichni spokojeni. Nejen děti, ale i učitelé si opět zazpívali a společně se rozloučili s posledními dny roku. Rodiče a další hosté našli zázemí a něco na zub i v místní jídelně. Čekal na ně jablečný závin, teplý džus nebo káva a čaj. Stoly byly obklopeny nadšenými návštěvníky a z kuchyně se linula vůně skořice a vánoční pohody.

MH

HONZÍKOVA CESTA DO ŠKOLKY

Jé jé, čekal jsem, že napadne sníh a místo toho jdu do školky v gumákách. To mi ale nevadí. Až bude mráz, tak kaluže zamrznou a budu se klouzat.

Už se těším na Ondru, dlouho jsem ho neviděl. Byly totiž Vánoce a ohňostroj. Maminka mi přála hodně štěstí, zdraví a dala mi pusku, a to jsem neměl ani svátek ani narozeniny. Jmenovalo se to Silvestr, pouštěl jsem s tátou petardy, ale jenom dvě, protože náš Azor se bál. Je to takový popletený svátek, dostáváš dárky a za pár dní ti přejí všechno nejlepší. Maminka peče a přijdou tátovi kamarádi a radují se..

„Ahoj, Ondro, koukej, mám nové tričko“, volám na Ondru. Ten mi zas ukazuje nové autíčko. Táta mu ho však bere domů, aby jej děti nerozbily. Jéé, je tu i Terežka a Šíma. Prostě všichni moji kamarádi.

Paní učitelka nás vítá a my ji říkáme, co jsme dostali pod stromeček. Všem nám přeje hodně štěstí a zdraví. Já ji přeji také. Hraju si, máme tu nové hračky a stavebnice. Ježíšek nám je donesl pod školkový vánoční stromek.

Pak uklízíme a já dnes počítám: „Jeden, dva..... dvacet dva“. Paní učitelka mě chválí, spočítal jsem to správně. Něco na tom zdraví bude. Před Vánocemi jsme měli neštovice, já taky. Bylo tu pár dětí. To bych spočítal hned, na to by mě stačila jedna ruka, ale byl jsem taky marod. Dneska mám službu, vybírám si Ondru.

Honem seřadit a jdeme na svačinu. Po sváče si jdeme hrát, v kroužku si řekneme něco o třech králích, pak si hrajeme každý, s čím chce, někdo maluje, jiný staví z kostek. Paní učitelka zazvonila, uklízím hračky a běžím ke dveřím. Jde se ven. Venku je zima a já skáču do kaluže, ale co to? Byl na ní slabý led, začíná mrznout. Hurá, zima je tu.

MY VŠICHNI ZE ŠKOLKY VÁM PŘEJEME KRÁSNÝ NOVÝ ROK A TĚŠÍME SE NA SPOLEČNÉ AKCE!

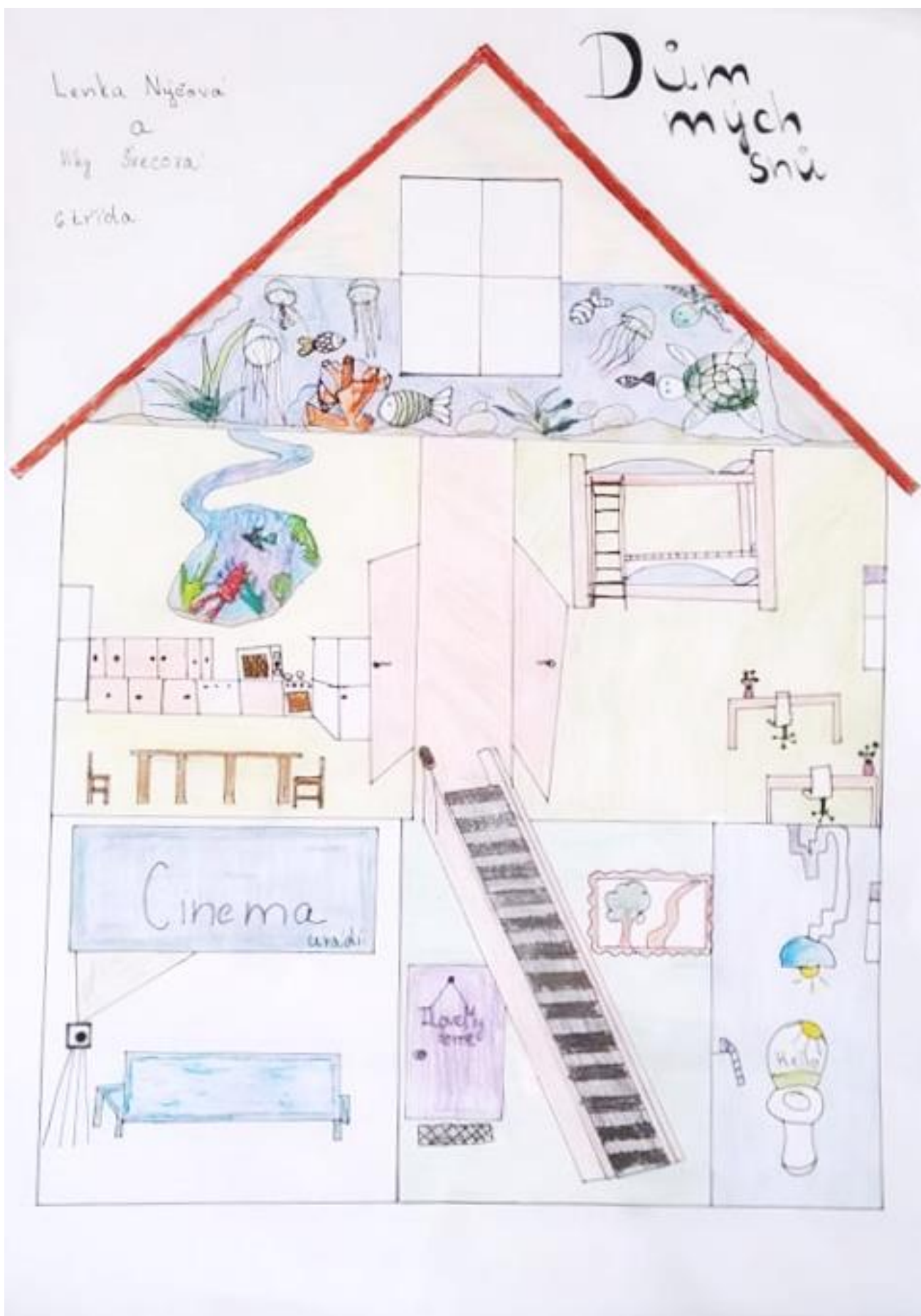
Alenka Smolová – školka

Miša Valášek – školka

Adélka Pokorná – školka

Vaše redakce časopisu *PŠ, MH*.
Číslo 63 bylo vydáno 31. ledna 2020 v počtu 60 výtisků.